

א.פ.

פ ר ש י כ ל מ ט' 6/ד'

מישיבת ועדת הפנים, ביום ג', יב' בכסלו תשס"ו

7.12.1954, שעה 00.45

א. כלפון	היו"ר נ. חת	נוכחו:
ח. מגורי-כהן	ע. אסף	
ט. סנה	ד. בסטוני	
ס. פרלסטיין	ש. הלל	
ב. קטין	מ. חזני	

מוזמנים:
 מר אב-רזי - משרד הפנים
 מר סילברסטון - משרד הפנים
 מר שלי - משרד המשפטים
 מר נגבי - משרד המשפטים

מר קרן-צבי - ב"כ המחלקה המוניציפלית של הועה"פ של ההסתדרות.

מר סיכמלי - ב"כ חבר השלטון המקומי
 מר סורקיס -
 מר אורטובסקי -
 מר אילון -
 מר פרנקל -
 מר הוכשטיין -

מר גבירץ - ב"כ מרגון הסועצות המיזוריות.

סדר-היום: חוק מיגור ערים, תשי"ד-1954.

סעיף 16

היו"ר נ. חת:
 הוצע שאותם הכללים לחלים במקרה של צירוף יחולו במקרה של פרישה. צריך לדבר רק על מופן היציאה, אבל צריך להיאמר, או בתקנות או בחוק, שאין אפשרות לצאת כל זמן שביצוע המטרה טרם נשלם. לעומת זאת, לאחר שהביצוע נסתיים - מה הטעם שמישהו יעכב?

סעיף 17

ב. קטין:
 צריך להוסיף שלמיגור, או לכל רשות מקומית בתוכו, יש רשות להופיע ולנטק - בפניה שהיא מתנגדת לפירוק או לצירוף או לפרישה, ובמידה שלא יוטג הסכם בינה ובין הסר יועבר הדבר לממשלה.

היו"ר נ. חת:
 צריך לתקן את הנוסח ולכתוב: "דרכי פירוק או דרכי אירופס". היועצים המשפטיים אישרו שהכוונה לא לזה שהסר יוכל לפרק מיגור לפי רצונו או להוסיף, אלא שיוכל להתקין תקנות על הדרכים שבהן יפרקו או יצרפו מיגודים. אלא שאריך לתת לזה ביטוי מתאים בנוסח הסעיף.

ב. קטין:
 אני חושב שגם בענין זה צריך לתת אפשרות: (א) הסר לא יוכל להכריע בענין זה מפילו לפי התקנות - בפירוק - שרם שמע את הרשות המקומית המתנגדת; (ב) במידה שלא הוטג הסכם בין הסר והרשות המקומית המתנגדת לפירוק, יעבור הדבר לדיון בממשלה.

מר אב-רזי:
 אין להתקין תקנות, לפי סעיף כזה בחוק, החורגות במהו שהסכרות הניתנות לפי הסעיפים הסובסטנטיביים, ואם ייעשה כן, הרי לא יהיה לתקנות תוקף. על כן אין צורך לחזור בסעיף סכני זה על כל ההגבלות.

ב. ענין:

ענין סעיף אחר לכדור כי על פירוק, טלבד הסעיף הזה. על כן אפשר לפרט שחרת את הסמכויות של היר בסקרה זה, וצריך איפוא שתינתן אפשרות ערעור מטעם הרשות המקומית אלם תסכים לפירוק.

טר עלי:

אלי-מפטר להתקין תקנות בניגוד למה שכתוב בסעיף האחר, אבל נכון שבחוק ענין זכר על פירוק תוך כדי תקופת קיומו של האיגוד. המלה "בדבר" קובלת בחוקים רבים סוד, והכרעה היא תמיד "לענין" ולא לעצם הסמכות הסובסטנטיבית לעשות את הדבר.

היו"ר ג. חת:

הועדה מבקשת שהיועצים המספטיים, להציע הצעה, כדי שיהיה ברור בחוק איך האיגוד מתפרק, ולפחות שיהיה כתוב כי בכל או מקיני יהיה גם כתוב דבר זה.

טר סילברסטון:

אפשר מולי להכניס את ענין הפרישה בסעיף 16 ולחוסף עוד שני סקרים: אם היר או יתר הרטיות רוצים להוציא רשות מקומית אחת, כי חוצציה ענין זה לטובת המפעל; או אם כל הרטיות המקומיות - מולי פרט לאיזה טיעום - רוצים בפירוק, כי אז או שהדבר ייעשה בהסכמה כללית, ואם לא - יגיע הדבר לספלה.

טרכם:

היועצים המספטיים יכינו הצעה בענין דרכי פירוק האיגוד, או כסעיף קבוע או בקשר לכו האקטה, בהתאם בגמר תקופת הקיום, או כהחלטה על כל הרטיות המקומיות.

היו"ר ג. חת:

החלטנו להזמין את טר עלי ולקבל הסבר פדוע שם החוק צריך להיות חוק "איגוד ערים", ולא כפי שמסתבר מתכנון - שהוא גם איגוד של רטיות מקומיות.

טר עלי:

כתוצאה מכחן האם הייתי צריך להביא הגדרה, מה זה איגוד ערים. בתנ"ך, כל ישוב שהוא היה נקרא "עיר". אם נסרנו "איגוד ערים" היינו צריכים להגדיר אותו. לא הייתה התנגדות עקרונית שהחוק יקבע "חוק איגוד רטיות מקומיות", אלא שהשם דזה הוא קצת ארוך, ויש כל-כך הרבה רטיות בסדינה, שהשם "איגוד ערים" נראה כפתאים ביותר.

טר אב-רזי:

אינני רוצה לחת דעה סופית בטרם נכבד את שר הפנים, אבל מה כתוב באיגוד ערים הוא "איגוד רטיות מקומיות סמוכות זו לזו". איגוד ערים איננו סמכות טריטוריאלית, אלא סמכות אדמיניסטרטיבית לפילוי פובקציה. אם כתוב "סמוכות זו לזו", מתעוררת השאלה אם מבחינת תפקוד של איגוד ערים מבחינה טריטוריאלית יש הכרח שתהיה רציפות טריטוריאלית. בכונתני לברר עם שר הפנים אם בכונתנו היה לפדוע אפשרות של איגוד רטיות מקומיות לאיגודן סמוכות זו לזו.

היו"ר ג. חת:

האם "סמוך" פירושו "רצוף"?

טר עלי:

סמוך פירושו, על ידו טמט, כשיש רציפות גיאוגרפית.

גרוהלס: לקבל את שם החוק כפדוע - "חוק איגוד ערים".

טר קרו-צבי:

מני רוצה להקדיח ולומר שכונות רובם של התיקונים המוצעים על ידנו הוא, להקנות מופי הרבה יותר - וולונטרי לאיגוד הערים, או איטובים, כאשר בדרך שלקביעה חוקית; ומכאן נובעים תיקונים רבים שכאילו באים לאצר את סמכותו של שר הפנים, כפי שאוגדרה בהצעת החוק.

לסעיף 1: - היות ומועצה איזורית היא תופעה

סיוחדת במפת ישראלי החדישה - אם כי אינה פוגדת בחוק המועצות המקומיות - אנו מציעים לכתוב: "עיריה, מועצה מקומית, או מועצה איזורית".

לסעיף 2: - מנו גורמים שיש החליטו רשויות
הקוסטיות ביניהן, להתנגד, אין צורך במיטור אשר, מחלקתנו גורמת שהכוונה
להקים מיגוד ערים לצורך סדרה פטורית, ויש פסקו המטרות - לא קיים המיגוד.

לסעיף 4: - אם אשר בתקל בהתנגדות כל מינו רשות
מקוסטית להצטרף למיגוד ערים, והוא חושב את זה לנחוק, הוא חייב להביא
את זה לפעולה; אם הסכילה החליטה בחיוב - היא קובעת את הדבר ולא צו של
השר.

לסעיף 10: - היות ומתנגדות רשויות מקוסטיות
מתקיימת בין מה ומה על-ידי שר הפנים, אין צורך בהקניית סמכות
נוספת לשר, אבל אם מטעמים פנימיים של המיגוד יפגע השר צורך להוסיף -
יוכל לעשות כן.

אם לא יתקבל נושא התיקון המוצע על-ידנו, יש לנו
הצעה אלטרנטיבית מסעיף 10, האומרת: "מיגוד ערים יערוך בכל שנה, בטווח
ובצורה שיקבעו בתקנות, הצעת תקציב המדינה אוסדן הכנסותיו והוצאותיו;
הצעת התקציב תוגש לשר הפנים למיטור; שר הפנים לא יטעה הצעת התקציב מבלי
לתת למיגוד הערים להשמיע את דבריו; אם קבל המיגוד את דעת שר הפנים,
רשמי המיגוד לערער על החלטה שר הפנים לפני הפעולה, והפעולה תהיה בענין".

לסעיף 11: - היות והמנו גורמים שבדרך כלל
ההתנגדות תהיה על יסוד המענינות הפטית של רשויות המקוסטיות, איננו מוסיפים
הכרח של הטלת סמכות בתחום שיפוט המיגוד.

לסעיף 13: - בענין להתקיים סמכות למיגוד, תמסוך
כל עיריה לפרטת חוק-עזר שלה, והוא בין מה ומה יהיה מאושר. אין איפוא
צורך, שחוק-עזר שיחוקק מיגוד ערים יהיה זקוק למיטור נוסף.

לסעיף 14: - לפי המעטנו, הפעולה קובעת גם את
כל הפרטים ואין צורך שפרטים יישארו ענין לנו, כי מנחנו גורמים לכל הענין
הזה אריך להיות מוכרע או על-ידי הרשויות מקוסטיות, על כל פרטיו, או על-
ידי הפעולה.

לסעיף 15: - בשאלה כגון מינוי עובדינו, או דברים
לא מערביים כל-כך, מנחנו סמכות את הנושא המפורט בתזמיר.

ע. אפי:
עד עכשיו יש בדרך כלל לשר הפנים, בענינים
מבניציפאליים, סמכויות רחבות מאוד, אבל בסוג
סקוט מינון סמכויות מסוגן חיובי ולא בסוגן השלילי. הוא רשמי לא למסך
דברים רבים; הוא איננו מסמך להיב כל ילטון סקוטי ל"עשה". על כן הופתעתי
במחל התיקונים המוצעים, אשר הפנים מוסמך להוסיף דברים ולכפות פטור "עשה".

שר סגן-צבי:
לפי הצעת חוק זו אשר יכול לתקן, להוסיף, לגרוע
וכו'. מנחנו מוסמך שבדרך כלל להתקיים כולו
לא זקוק למיטורו של שר הפנים, אבל אם הוא חושב להכרחי, מביטוב מיגוד
הערים, להוסיף פרט - הוא רשמי לעשות זאת.

היו"ר ב. אפי:
שר מושגי הודיע, בעת עיריית תל-אביב, שלא יבוא
במכתב עיריית חיפה במסך וק, שהיא חושבת שיש מקום
למסך מיגוד של רשויות מינון סמכות זו לזו. ראש עיריית נתניה וכן ראש
עיריית נצרת אודיעו שלא יוכלו לבוא.

שר מיכאלי:
הערה כללית: מנחנו איננו רוצים ללפי החוק
הקיים, ביחסים שבין הרשויות המקוסטיות לשר הפנים
או למסך הפנים, לא יללו מנחנו זכויות שיש לנו כבר, ושיחוקק החוק
באופן כזה, שלא תרבה ההתערבות של מסך הפנים בענינים הנוגעים לרשויות
המקוסטיות.

סעיף 10 נותן לשר המטרות המערבות, יותר סמכות
נימנת לו בחוק העיריות. מנחנו מבקשים מטעם זה יחוקק, כפי שהוא קיים
בחוק העיריות; כלומר - התקציב יוגש למיטורו של שר הפנים.

אנחנו מציעים שיהיה שלב נוסף, של אסדרות להאיגוד יופיע בפני הסך; או, אם יוגש ערעור עליון יותר, יופיע האיגוד או המערער, או חלק מהאיגוד, בפני הממשלה כדי להצטיע את העתו.

מר אנטרובסקי: החוק השלעצמו, חשוב, אבל אנו חוששים שעל-ידי חוק זה יוציאו עוד חלק אחד מהאוטונומיה שיטבה עוד פחות או יותר לרשות המקומיות. אם יהיה האיגוד ולא תהיה לו יכולת להחליט, ואחר-כך סדר הפנים יכול להחזיר הצעה ולסנות, באופן כזה מוציאים מסכות נוספת שהיתה עד עכשיו במקומות, ומעבירים אותה לסדר הפנים. בזמן שתדונו בחוק, אל תוציאו את המסכות הקטנה שעוד ישנה ומל הענינו אותה למרכז.

מר סורקיס: איגוד ערים הוא הרכב של באי-כוח עיריות ופועלות של האיזור. אם הרוב באיגוד יחליט, לפיכך, להקים בזוב באיזור, כל בא-כוח צריך לקבל את ההצעה כפי שהיא או בעיריה שלו. אם מועצה חושבת שיש לה דברים חשובים יותר, מה יהיה הדין? אני אומר שצריך אותה רשות אינו יכול להופיע באיגוד בסט עיריה שמתנגדת לזה. אם צריך להעביר את קו הכיוב גסטו השיפור של אותה רשות - החוק יכול לחייב למפטר זאת, אבל אינו יכול לחייב השתתפות בסכומים גדולים ובדבר שאיננו יכולים לעמוד בו.

אני חושב שצריך צורך בהקמת סגנון עובדי האיגוד. גם כיום, בלי איגוד ערים, מבצעים מפעלים מקומיים בסביבה, כגון בית-מטבחיים או בית-ספר כחוזי תכונה.

מר גילון: הבעיה היא, מה יהיה זיכורו של מקום שאינו יכול להצטרף לאיגוד, או שיקבל החלטה להצטרף לאיגוד ולא להצטרף לאחת הפעולות שלו - לכמה נובעות גם התחייבויות. אם מועצה היא חברה באיגוד, והוטל עליה תשלום 100 מלף ל"י לפעולת כיוב, ומועצת העיריה החליטה לא להשתתף בסכום זה בביצוע התכנית - התוצאה ההגיונית היא, שטר הפנים יטבה את התקציב המקורי של אותו מקום - שאינו קשור לאיגוד הערים - יוסיף את הסכום לכיוב ויקצף בטעפיו האחרים. כלומר, שר הפנים יטיל על המקום התחייבויות כספיות שהן באיגוד לרצון אותו מקום. צריך מיפום, ליישב את הסכירה הזו בין חוק העיריות לבין חוק איגוד ערים.

אין פה שף סלה אהת על ההרכב ההנהלתי של האיגוד. כיצד תורכב הנהלה זו? - האם תהיה בציבות ירוה בכל מקום? מתקבל על הדעת שזה יהיה לפי הרוב האוכלוסייה. מה הערובה שהרוב לא יכפה על המיעוט החלטות, באיגוד לדעתו? אני חושב שהאיגוד הזה יכול להחליט, רק בהסכמה כללית.

מר פיינברג: אשר לתקציבים, האם מי-מפטר מהאיגוד יסתפק שלא יהיה לו תקציב בכלל? תקציבו יבוא לה מהמקורות הכספיים של כל רשות המשתתפת בו. התקציב כל רשות מתגבר על ידי שר הפנים כדי שנה, ובתקציב זה יהיה כלול סכום ספויים בהביל הוצאות האיגוד. לשם מה ישוב הדרך ויאמר את תקציב האיגוד? זה יקטין גם את הסגנון, ישכור על סכומים כל רשות ויאפשר השתתפות, לפי חלוקה ספויים מהאיגוד יטיל אותה.

מר פרנקל: הייתי רוצה להעיר כמה הערות, כבחילנתן של מועצות מקומיות או הקלמיות למחצה. במקרים שלנו, אנחנו לפעמים עומים ביקורז מנותף של יביעה נגד סוף, בקשר לבחול שעובר בכמה שטחי שיפוט, ויכול לקרות ששר הפנים לא יאשר פעולה כזו. למה לא ישתפו במקרה כגון זה שר נוסף - שר הכריעות, בענין פעולה אנוני-מלמית, לפיכך?

היו"ר ג. חת: האם לא מתקבל סכל הדברים, שצריך להיות שיטתו ליכריע בכל השאלות - שיטתו המסונה על ביצוע כל הדברים בכדיעה, כדי שלא יקוטחו המקומות הקטנים? היות וחלק מתקציבי הרשויות המקומיות באופן הממשלה, ופיתוח של מפעלים גדולים בודאי יבוא מפנה, האם אין מקום שלגבי כל הבעיות שעוררתם יהיה בכל-זאת קבוע בחוק גורם עליון ומכריע, ושוב שיהיה זה אשר המסונה על החלטות המקומי, והממשלה, כמכרעת סופית?

מ. סנה: אני מבין שמנסה החבר, להבטיח את המסכומים של השלטון המקומי, אבל צריך להגיש הצעות סגובשות, מפני שהן נוכדות נגד הצעה סגובשת סוף.

האם אפשר להכריח רשות מקומית להצטרף לאיגוד? באיגוד לרצונה? אם אמת מביחים שיכולה להיות כפייה - בידי מי הרשות הקובעת? האם אמת נוספת שהמכרעה תהיה בידי הממשלה, או בידי סככות ממשלית, כגון ועדה שיטבה בפייה גיה"ד הסחוזי?

אתם צריכים להביע את דעתכם לגבי אופן הרכב
המועצה: פריטט, לכיל, או הפיניטום - מהד והמקסימום - כלשהו או חסמה -
לפי הגודל; כלומר, תהיינה הגנה של המקורות הקטנים. מהמועצה כבר פועלת
ויש בתוכה הילוקי דעות, האם יש בכלל לתת לה זמנרות ערעור כשהיא כבר
בפניה, ובפני מי גם הערעור - לפני שר הפנים, לפני הממשלה או לפני רשות
מפסלית?

כ. חזני:

גלה נכח, החריבוני חרדין לתת סמכות בידי הממשלה
או בידי רשות מפסלית לכפות את דעתה בקשר להחלטות,
המינוח חושבים לצריכה להינתן אפשרות לדרוש ועדת חקירה, גם לכייעוט שבתוך
המיגוד? מה לדעתכם, חריך להיות הארכב של ועדת חקירה כזו? האם זו צריכה
להיות ועדה הכורכת ספקידי הריויות, או זו צריכה להיות ועדה ציבורית?

המינוח סבורים שחריך לקבוע את ייגות בחוק, ובמקרה
והמיגוד, או שערלותיו, עלוליה לפגוע במביון החיים, בהווי החלים של יתר
מסויים - מבחינה חברתית, זתית או תרבותית - במקרה כזה גם הממשלה מין לה
רעות לכפות את ההחלטות?

מה דעתכם ביחס לאפשרות פריטה? החוק ממיר את זמנת
בידי השר, אשר יתקין תקנות. חברים בוועדה סבורים שהחוק חריך לומר במפורש,
כיצד מסר לפרוט מהמועצה.

ע. פט:

האם מינוי יכול להבין מינוי שר טורקים, מבכלל
מין צורך בחוק? האם היות רוצים שלא הכו יגדיר
את הרכב המועצה וטיך סחלימיני בניגוד, וכו', אלא שהדבר יפורש בחוק בכורה
שכל רשות מקומית יכולה לכלוא לכל ישיבה במיג מהד, אבומיעה למסקנה שהמיג
מינו סביע את דעתה? וכן ביחס להרכב המספרי - האם ונת עומדים שהדבר יפורש
בחוק?

ה. כמרוני:

קיימת בעייה, במקרה שהמיגוד יתפרק או יפוזר, האם
אם מיים את תפקידיו, או שהמועצה שלו החליטה על כך.
דבר זה לא הוגדר עדיין בחוק. משלה בוטפת: מה יהיה לאחר פירוק המיגוד גודל
הרכבה? הייתי רוצה לשמוע מה דעתכם בעניינים אלה.

ו. סיכמאלי:

אם חוק מיגוד ערים דרוש, עליו לכלול סעיף על
חיוב רשויות מקומיות אפשרות להתחף. סוכרות
להיות מינסטנציה שתכריע בענין זה. הואיל ובחוק יש אפשרות של הקמת ועדת
חקירה, והיות וזה דבר עדין סוד, יש לנאוג במל חוכמה על חקירה במידת האפשר.
מסובן, ועדת חקירה צריכה להיות ציבורית עד כמה האפשר, רפרזנטטיבית, של
כמה מוסדות, אשר יסמכו את הערעור או יחקרו במקרה.

אשר להרכבת המועצה - בחוק מי-אפשר לקבוע סטנדרט
מסויים על הארכב, וצריכה להיות במידות אפשרית, לפי צרכי המקרה.

לשאלת ח"כ סנה, בנוגע להכרעה: האמלוח שיתעוררו
לא תהיינה בעלות מופי ממשלי, אלא בעלות מופי משקי-כלכלי. נוח יותר להבנות
הענין, סודד הפנים, ועדת חקירה וממשלה, אבל לא מיניות מפסלית.

נותר בעייה שקיימת לגבי פריטה רשות מקומית עומדת
ביחס לכניסתה. יכול להיות על-ידי פריטה היא יכולה להזיק, ועל כן סוכרות
להיות מינסטנציה שברעת גם במשלה של פריטה. אבל מביע שגב רשות מקומית שחת
תוכל לדרוש ועדת חקירה. יש לתת מידה מקסימלית של כחן אפשרות לכל מייעוט
להחטיע את דעתו.

ז. אונטרובסקי:

כפי דמתי רוצים, הכל מתחבב מביב ענין המסכות.
בזמן האחרון היתה שיחה, להוציא ממכויות מהרשויות
המקומיות, וזאת סוכרות עד כמה האפשר, לבכלל. מסובן שמבחנו בעד כפייה על-ידי
הממשלה הכרכזית. אשר להרכב הועדה - חריך לקבוע מקסימום ופיניטום.

ועדת חקירה צריכה להיות ועדה ציבורית ולא מפסלית
ויש לתת לכייעוט אפשרות לפנות לוועדה, וביוחד בזמן שבו געים בהווי החיים
מין טפק צפריכה להיות ועדה שתכיר את כל הצדדים.

ח. טורקיס:

יש בעייה, ממסללים עכשיו על הרשויות המקומיות
תפקידיהם מפסלתיים גרידמ. אשר יכולים להטיל על
מיזור להקיה מוטב-זקניו על חשבוננו, במביל איל המיזור. על כן אשר ח"כ טסן,

טאני נגד כל הענין הזה. אבל חונק שזה לא בחוץ לבו, כי העיריה הגדולה אינה הולכת להתנגד כדי לתרוך במקרה הקנין. המקור הקטן אינו יכול ללכת לפי התפתחות הסביבה, ואז יחמך ויפול אחר כך. בחוק זה מסוננות טכנות גדולות למקורות קטנים. על כן אני מוכר: ניתן למקורות לבצע מפעלים מסוננים בהסכמים הדדיים. אני מביע אופור, באופן פרטי, את דעתי נגד החוק הזה.

בר אילון:

הנקודה היסודית היא: מה הערובה שלא יוטלו חובות שהמקורות לא יוכלו לעמוד בהן. ייתכן משהמפעל הוא רציני, אבל רשות מקומית פוליטית שגיבה יכולה להשתתף בו מבחינת מצבה האובייקטיבי, יבוצע המפעל בלעדי השתתפותה, וזאת תרצה אחר-כך להצטרף - תשלם את חלקה בטלונו.

הכרתי הברורה היא, שאת צרכי המקור - יודע המקור. הוא יודע גם מה עדיף בשבילו. כמובן, איננו יכול להפריע לתכנית האיזורית אבל לא יכולים למפות עליו התחייבות שאיננו יכול לעמוד בה. לאחר שהאיגוד הוקם, מוכרח להיות טובטח כלפי תהיה מאיוריזציה של הרשות הגדולה על הקטנה. לכן, כל חבר באיגוד יש לו זכות ערעור והוא צריך להישמע בכבוד-ראש. כן צריך להיקבע למפרע בתוך החוק הרכב המועצה - המקסימום והמינימום.

אני גם כן לא בעד רשות ממשלית, אלא רשות מדעיניסטריטבית; זאת מוסרת, הממשלה, שר הפנים או ועדת חקירה - כפי שצויין בהצעת החוק, אבל בתנאי שלכל אחד תינתן רשות ערעור.

מר גבריא:

המרגון שלנו מחייב את החוק הזה בדרך כלל, מפני שהוא רואה בו צעד בכיוון הרצוי; והמטרה הרצויה לדעתנו היא, שבכפוף הזמן נגיע לכונסנות נפתיות נבחרות.

אנחנו יוזמים כרגע, לפעיל, מפעל סיוות של רכיסת מכשירים להחזקת דרכי כלי, של חמש מועצות איזוריות; לאחר זה ייראה בעינינו מה החוק קצת כבוחך.

אשר לסעיף 17, לדעתי לי להצטרף, שיחד עם החוק הזה אין פנסיה סיד לצור את האורה של אותם דברים שיש לפתור בצו. כלומר, ענין זה שיש חוק שאינו מוסר כמעט כלום, ואחר כך אחר צריך להוסיף צו, תמיד מעורר את השאלה: מדוע לא נכניס את הצו לתוך החוק? יש טענות בצו, שהם לא פחות קובעים מטעמי החוק. מדוע לא נמחל להכניס יותר מטעמים אלה לחוק עצמו?

אנחנו חושבים שבסיון המועצות האיזוריות, שגב הוא יעין איגוד כפריים, יכול להנחות את הפחטה של איגוד הערים לפי הסיון שלנו. בסיונו מוכר, שהנציגות הנבחרת לכל כפר מבטיחה שקלו של הישוב הקטן יישמע, יהיה גדלו אשר יהיה. בצו שלנו יש טעיף מפורש הממסר לכל מקור לערער במני אשר, והחלטת אשר היא הקובעת. לדעתי גם בחוק אשר המשרות הזאת לאחד מאברי האיגוד לערער במני מישאו על החלטות הנראות כפוגעות בו. אני חושב שזה מוכרח להיות, בפני אשר.

לדעתי צריכה להיות המעורר, בסעיף 4, ביחס להחלטת הממשלה, להביא גם ערעור של האיגוד לישיבת הממשלה לאחר שהאיגוד קיים. גם ביחס לסעיף 5, הועדה מוגבלת אך ורק ביחס להקמת איגוד. צריכה להיות מפטרות, שהער יכול להקים ועדת חקירה - אם יש דרישה לכך - ביחס לפעולות האיגוד.

לסעיף 8: - נדחה לי שיש להקנות על כך, ש"מין לייחד לאיגוד הערוב-אלה סכומות ותפקידיה שייחודם" לרשויות מקומיות. מדוע יש לקבוע כלכתחילה שסכומות האיגוד מוגבלת רק לפי מה שמוחר לעיריה לעשות?

גם סעיף 9 נראה לי נוקשה מדי. מדוע צריך למפרע להניח טמי-מפטר שהישובים המתאגדים יהיו רשמים להעביר סכומות לאיגוד ולפטור את עצמם על ידי כך? בין מה וכה האיגוד קיים על-ידי השתתפות של כל מקום. אני מציע אופור, למחוק את המלים "ולא יפטור".

נראה לי סעיף 11 הוא מעורפל מדי. אני מציע שייאסר: "איגוד ערים רשמי לצרכי ביצוע תפקידיה, בהתאם לצו שלפיו הוקם, להטיל על הרשויות המקומיות... וכו'".

בסוף סעיף 12 לא ברמה לי, מדוע סדרת החלונות
תפורט על-ידי הקד בשיטור. לא ברור כלל כיצד תיבחר כוונת השיגור, וזהו
דבר של כך קובע בכל העניין הזה, שפחד היה רצוי שזה יהיה בחוק.

אשר לפירוק שיגורים, ברמה לי: נוסב כי דבר
זה יהיה בחוק ולא לחכות עד שהשר יתקין תקנות. אבל רוצה להזכיר לכם
שב-20.5.52 הופיעה הצעת חוק לתיקון סקודת הפרענות הסקוטיות. אזי כביין
שהצעה נבונה, אבל בכל זאת סעיף 5(ה) שהצעה ברמה לי שפחד. יש חורמות
כלליות, אבל בסוף להורמות כלליות שלו צריך לפרט לשיגור סדיר בעצמו
את הנהלת ענייניו, כעם ירצו לעשות זאת לגבי ועדה סקוטית בנחמה אסעה.
כדאי שיהיה גם בחוק זה סעיף, שנותן לשיגור סככות כזות.

הישיבה נועלה בשעה 11.00